

TELEGRAFUL ROMAN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

A B O N A M E N T U L

Pentru Sibiu pe an 7 le., 6 luni 2 de 50 cr., 3 luni 1 le. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 le., 6 luni 4 le., 3 luni 2 le.
Pentru străinătate pe an 12 le., 6 luni 6 le., 3 luni 3 le.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la:
Admînistrarea tipografă arhiepiscopală Sibiu, strada Măicuilor 47,
Correspondențele sunt și se adresa la:
Redacție „Telegraful Român”, strada Măicuilor Nr. 37.
Episcopul sedințante se referă. — Articolii negrați nu se luapăză.

I N S E R T I U N I L E:

Pentru editare 7 or., — de două ori 12 or., — de trei ori
18 or. rândul cu literă gărmăd — și timbre de 20 or. pentru
șe-care publicare.

Prenumeratii nouă

^{la}

„Telegraful român”

care apare de trei ori pe săptămână,
deschidem pe anul următor, 1882,
cu prețul cel mai moderat, care se
poate vedea în fruntea foiei.

Banii de prenumeratii se trimit
mai cu înlesnirea până la achiziționarea
postale (Posta ușoară — Post-Anexiunea
postale). Numele prenumerantului, al comunei unde
se află cu domiciliul, și eventual al
postei ultime și fie scrisie bine, ca să se
poată ceta.

Se atrage atenționarea om. domnese
abonați, al căror abonament se sfârșește
cu ultima Decembrie 1881, și anoi încol
vreme abonamentul, pentru ca să ne
expeditemu siliații a sista, sau în întârziere cu
expedierea siliei*).

Editura „Telegraful Român”
în Sibiu.

* O înlesnire foarte mare în expediere se face
printr-o listă cu numele și adresa dela abonamentul ultim.

numai acută restignirei și apoi pun
rea autonomiei bisericii noastre în
mormânt.

Un lucru însă se mută nici tră
dătorii, nici martorii mininoici, nici
judecătorii care judecă în cestioni de
principii, făcând sentențe anticipate,
se nu nici ceea ce dăpă înmormântare este
în viitor. Lumina adeverului nu
poate să ascunsă în mormânt. Ea
easă ca să lumineze și ca se arête la
tota miserie lor pe acel și un umbrel
o trădie și se o nimicisea.

Ori că de lungă este seria denun
ciatorii, și ori că de văzut înainte
de guvernul ungurești este organul în
care sunt depuse denunțările nu no-ar
neodumeri de loc. Denunțările au fost tot
denunță și vor ramânde în veci și pur
lucruri de a le intinseretur. Ele
mai curând sau mai târziu să
desvălue și să rămân ruginute dacă nu
și rezumă de adeverul și dreptatea
stării.

Nu ne nedumeresc de loc, pentru
că ei accusați în ochii celor ce e
noi și vor cunoaște fară precupera
ții acelora biserice noastre biserice
noi și nici odată, la acei accusați, de
că acasă nisună landabili de a sus
ține instituționile bisericii noastre la
adeverata lor înălțime.

Si pentru astfel de misniste nu
poate să nimănui învinuit de revetru
turii ai ordinii celei bune din o con
munitate apă da mare cum este un stat.

Nedumerirea noastră, care acum
când avem icona denunțării înfrângă
dinantea ochilor, este scopul acsun
ce transpare din lungă povestea a co
respondențelor lui organului Oficiu
de verificare.

Spre a ilustra scopul ce se ur
măresc spunene de astăzi numai
năstă, că de dela un cunoscut din Bud
apestă am primit în dilele acestea rea
sa, că oamenii din sferele guvernului
se plâng asupra autonomiei noastre
bisericești, că impedează forțare
măghiare în scăolele poporale române,
— și vă și de datele data sprig
nit nu număre de prelați cel înălții ai
bisericii noastre, că de clerul și popu
lari nostru ortodoxe înțreg și i-am
zis și întămpinat că mai ingrăd
am.

Am dor însă ca parcului vejd
duse după prevederile omenești la ușă,
prin și întămpinat că mai ingrăd
am.

Prin o astfel de întămpinare
să ajungă donec scopuri salutare. O
dată credem că juna noastră constitu
ție bisericească să fer de distruc
tarea care este amintită; de altă
parte să scoată din rătăcie și ac
ordine în sovinismul lor cugătă că aduc
serviții patriei, cănd și veni cu anu
prii noue asupra unei populații care
constituie un factor considerabil al terrei,

Combînând toate imprejurările
că se ivesc în dilele noastre, dacă nu
putem să înțelegem scrisa — altfel, dară
verosimilă nu se pare că este. Atunci
înțelesul cel adéverat este că în
anumite cercuri nu se plângă numai
o riguroasă inspecție sau suprave
ghere a statului asupra afacerilor
noastre bisericești, ci este vorba de o
modilitate plurabilă cum să se pună
securitatea la radincile cu-ne-am re
mas la arborele existenței noastre ca
aceea ceva greu și invinsitor intrupă
toare, încoacție și virințe intrupă
toare să vedea că autonomele noastre
încă sentență este făcută, este jude
cată la moarte și din lungile expu
neri în „P. L.” avem și pri luda și
mărturii mininoice în sinul nostru.
Mai putem să cîdă cumva nu este
deja și crește cipriola și piroanelle
făurite și titlul vine scris? Dacă sănt
toate, toate gata are se mai urmeze

Ne pare rău, ba foarte rău, că nu
ne ajung puterile și spațiul coloane
lor ca se reproducă denunțările în
toata estenșia cum sănt scrise în
„P. L.” Ne pare rău, pentru că ar
avă ocasiunea cea mai înverșăderă și
publicul român de a se convinge de
ce mijloace se folosesc voitorii nostri
de rău numai ca să aplece prețul
a se amesteca în afacerile noastre bi
sericești, de sigur nu ca se lo în
-

drepte, dar ca se lo stăngă flacără
lumină spre a nu se poate acășă
flacără brâni din assemenele cele
eterne ale bisericii ortodoxe, care se
ingrăznează de la început pentru toți că
lăi găsări asilul sub arripele ei adăpo
stătoare.

Aceasta este dar ca ne nedume
resc, dar nu fațuiesc unor oameni
care să facă toporiști pentru stărirea
codrului național.

Nu dicem cuvîntul din urmă a
supra acesti imprejurări. Poate că
nu înlesnă și revine acasă și mai
încolo. Deșătădată însă credem că
în destul dacă spusen, cui va vră se
ne ascuțe, pe scurt periculul ca se
țese pentru o populație considerabilă,
pentru o populație, care dacă
în lipsă altă virtuță cetățenescă, una
remană neutrală; că a fost pururea
în acela mai grele situații credin
țioasă patriei, chiar și vîtrege, în care
a trăit, trăiesc și vrea se trăiesc.

Audim că însuși Escal. Sa Me
tropolit este indigner de mulțile
aceste incontra bisericei a cărui cap este
Aedin. Audim, dar nu sună posibil, că
este hotărât să se pună în contegele
cu reprezentanții bisericii sale pentru
a desvălui aceste ușeluri în toată go
lătatea lor. Nu credem că nu nead
vărurile din lunga serie ar fi de a se
avea în vedere, că periculul pentru an
tonomia bisericească în prima ordine;
că credem mai deosebit că precum și
la alte ocazii, cum a fost bună oră
când cu proiectul pentru introducerea
limbi maghiare în scăolele poporale
române, — vă și fi de date data sprig
nit nu număre de prelați cel înălții ai
bisericii noastre, că de clerul și popu
lari nostru ortodoxe înțreg și i-am
zis și întămpinat că mai ingrăd
am.

Am dor însă ca parcului vejd
duse după prevederile omenești la ușă,
prin și întămpinat că mai ingrăd
am.

Prin o astfel de întămpinare
să ajungă donec scopuri salutare. O
dată credem că juna noastră constitu
ție bisericească să fer de distruc
tarea care este amintită; de altă
parte să scoată din rătăcie și ac
ordine în sovinismul lor cugătă că aduc
serviții patriei, cănd și veni cu anu
prii noue asupra unei populații care
constituie un factor considerabil al terrei,

Revista politică.

Sibiu, în 14 Decembrie.

In partea răsăritănească a monar
chiei noastre, în Ungaria este mare
linică. Din colo, în Cislăitia, vîntul
monarhul adresate deputa
toarele din Triest tot mai dură mate
ria de comentarii felicită. Cechii, se
vede din diariștoare, că trimisesc
de la îndrumătorii să pătrundă și
a se întinde pe sine ca un bulevard
contra Germaniei. „Politik“ într
acțiuni vorbește despre evenimentele
unei bătălii care va avea loc în 1910?
Bodenbach între Germania și Austria.
Evenimentul este așteptat este
adăus în combinație cu indispensa
bilă necesitate ce o simte Germania
spre a se întinde spre meadow și a
anexa provinciile ce odoisiră apăr
ținean federației germane. În fah
aector evenimentării Cechii din Bo
hemia vor avea se spere pe Austria.

Articulii publicați și de noi după
care ar exista o alianță austro
-russă sunt apreciați și de presa cea
mare europeană. Pentru completere
noi publicăm la alt loc o coresponden
ță din Petersburg la „Telegraful“
din București.

Conflictele austro-române este ca
și delaturat. Trismul român dela
Viena Balaconu a transpus mi
nistrul de externe Károly o
deșape a ministerului Stateșcu, prin
care acesta provoche la altă de
peșe a le se declară că regretă im
preșința casă penibile a ca făcut
mesajul român asupra Austro-Ungariei
și că sună mare pret, pe amia
mare puteri vecine ”. „W. Abend
post“ consideră această dare de sati
sfacții de indestitialoare și speră că
relațiile dintre staturile respective
vor fi mai tari și mai intime decât
până aci.

Relațiile cu Austria-Ungaria, dice „Reichs“ W., au început
se și mai îmbunătățește: se dice chiar că
guvernul din Viena ar fi dat în
reprezentanții săi ca se reînnoiește
relațiile personale cu guvernul român.
Nu scim dacă lucru acesta este
autentic, dar „l'Indep. roumain“ este
autentic că d. baron de Salzberg, înșin
atul de afaceri al Austro-Ungariei, a
facut Dumineacă o vizită lungă d-lui mi
nistrul de externe, și că d. conte Hoyos,
mai nainte de a părăsi București, a
dat o vizită d-lui I. C. Brătianu, pre
ședintele consiliului.

Scriitori din Rusia.

(Correspondență particulară a „Telegrafului“)

St. Petersburg, 6 Decembrie.

Eri vă trimiș documentul pri
vitorul la presupusa alianță Austro
-Ung, aș urmă, prevenim vă făgă
dut, a vă de nevoie amănunte tot în
aceeași privință. Toate acestea le în
dela o persoană eminentă competen
ță în cestiniile de politica esteri
oră, care mi-a comunicat și docu
mentul, și pe care de sigur îl pri
mit dea.

Comitele Kalnoy în ultima sa
vizită la cinci, după spusele acestei
persoane, a bisut în sfârșit a crea o
înțelegere între Austria și Rusia în
privința cestiniile orientale; protocolul
acestă înțelegere a fost comunicat
de către comitele cancelarului dela
Berlin. În ce privește pe comitele
Ignatieff apoștoli săptunul să devedere
formală de punctul săn de vedere,
fanțu și de întrevadă imperatorul la
Danzig, și a înșisă cu desăvârșire i
rile emise în tratatul dela Berlin, se
crede în momentul de față că se afă
pe un teren apt și permis de a lă
să se joace cu de frunte în afacerile a
lui lanț austro-ruse. Se dice că dacă
această opinie nu se împărtășă la
Viena și la Berlin, apoștoli comitele Ig
natiess mediată în primă spusele aceste
de două capitale și la întorcăre sa, dacă
misună ministru al afacerilor străine și
vicecancelar al imperialului; în ce pri
vește po bătrânelor Gorciakoff apoștoli

* A se vedea Posta din urmă.

va române canceliaru până la moarte aducă tot așa cum a fost comitete de Nesselsdorff.

D. Gier, care trebuia să plece într-o misiune extracurriculară la Constantinopol, nu va pleca dindește să crede eforturi de cărui păstră ca un conducerăabil al întrevătorilor însenmatați între Kalnoky și el. D. Gier este amicul infocat al Austriei și în special al fostului ambasador austro-ungar la Petersburg, aceasta este cauza culminană, că acest diplomat nu va pleca spre capitala otomană. Dar cu toate căse de Noyvici, care insistă a remite demisineaua sa, trebuie să se înlocuită de cineva. Până acum nu se știe cine l'a înlocuit. În local, ministerial, de interne se vorbesc că va veni de Cahanoff, organizatorii par excellence al actuaiei domnii. Influența acestui secretar de Stat crește din di în di; în cercire înalte și pe la curtea dela Gatacine se dice despre acest domn urmatore.

— Di Ignatieff este un om abil și foarte capabil; dar de Cahanoff este un om convins și partizan infocat al regimului autocratic. În momentul de față, când imperialul este forțat a trece printr-o criză foarte delicată, când influențele europene au schimbat curențul ideilor autocratorice ale societății ruse intr-un curent de idei constituționale; prerogativele imperiale cer a avea în serviciul său pe un om convins și devotat principelor seculare ale regimului trecut.

Bizară opinie, dar... luând în considerație că este emisă de către nistă rămășiță ale antiice aristocrație ruse apoi ea poate explica.

Ca consolidare pentru regretata plecare a comitetului Kalnoky, se dice, că acest din urmă ac să declară categoric d-lui Gier că, pe căt timp va fi la putere Austria-Ungaria nu va merge a u de la Mirovitza (adecă la Salonic) și a mai adans că Austria se va mulțumit pentru moment cu ce are în peninsula balcanică.

Ea vă total cu voiam "să vă comunic în privința documentului transmis; să mă permită acum de a emite și opinia mă în această privință; eu personal nu prea mă încredin în autenticitatea acestui document diplomatic și cred că tezutul său este scris de către d. Ignatieff, care are motivele sale proprii pentru a divulgări pă de sideria se poate proprie. Peintru a spri gini această opinie a mea cu deseverire particulară, vă scriu deși rēndul trecut, că documentul în cestinie a fost, cum mi s' comunică, trâns la Geneva unde să s' tipări în jurnal clandestin al unor oameni, car se asuncub să vălă neprindător de nihiliști din unitatea societatea ruse; și aru în cestinie poartă numele de „Wolnoe slovo“ și se tipăresc în tipografiile de către grupul adeverător socialiști „Robotnik“. Ce scop are d. Ignatieff de a strucă prima conspirație neîmpăcată ai regimului, care domnește în momentul de față în Rusia?... Motivul este vădit; și, lăsând ar parte simțimont moral, putem să dicem că va fi foarte curios de a vedea pe cine va bieri în acest cas. Este un singur punct de atracție între nihilisti pur și simplu și comitetul Ignatieff — acest punct este pânsa via și — și cei dină tu și cei din urmă sunt pânslavisti infocati; dar... pe cănd d. Ignatieff și-a consumat moralitatea sa ca un, cătăpat, ca diplomat, din contră nihilisti-pânslavistă sunt în momentul de față la spoguel mărimile lor ca șisionii istorici a momentului de față; și prin urmare dacă va pierde cineva din această alianță, făcută în întunecul conspirației, apoi de sigur nihilisti și nu comitetul Ignatieff. Afaceră consistă în a scrie, cine va fi înșelat? — Să vedem din.

— Ei bine și astăzi, vor, cu stăpâni și încrești și oricărui.

Corespondență particulară
ale „Telegrafului Român“.

Sebeș în 25 Decembrie 1881.

(V.) În vecinul și 17-lea număr, am dată după epoca lui Mihai Emin, pe care timp în acest oraș, România asemenea că și astăzi erau și munici tori și crători, și întreacă indot în numeră pe conlocutorii lor. Sas, Flandrezi, Durlachi, Sibavie etc. Sas și prim cunoștință și istoricole lor măiestri proprii, caracteristică, au pricop se dea din avocare comunie întregi într-un altul un canal de moară, și la canal două mori eleseci evangeliile de aici, cari astăzi arăndă aproape 10,000 fl. v. a. Una din mori se numește a scoalei, și alta a bisericiei evangeliice.

Pentru acea mai mare a reparaturelor la acele mori se facău cu banii și lemnele cassei și a plădirilor comunitare politice, însă venitul curgea numai în lada bisericiei. Nicu ni i măre, dacă moară în socotină, car în timpul din urmă oamenii, car se deau și hotărău în reprezentanță bisericiei săsesci, sedea și hotărău și în reprezentanță și magistratul comunității. Primarul sau judeleu r. al orașului era și funcționarul antău laic al bisericii săsesci. Societatea bisericiei, chiar și despre curata avere numai a bisericiei, se censura de magistrat. Astfel identifică și intrupau comuna politica cu cea bisericăcasă-săsească.

Moara orăgenăescă apoi, afară în suburbii, era cenușoara între soalele ei. Însă această n-vinovată identificare era totdeauna numul intru folosul bisericiei și scoalei evangeliice.

Ba, pardon! Aderevul trebuie recunoscut. La moara, bisericie, care se află prea ambele termeni ale canalaui, cea de ferme turmele ar canalului, cea proprietatea clăustralui franciscan român, cat aici.

La anii 30 însă din acest vecace parte de moară, cum cu nim, să vădori orașului aducea cu muni și politice, care astăzi precum vădem și simțim, placeau regulat clăustralui 105 fl. v. a. din casa alcătuită drept relet de moară. Dara în devenire acomăoră și astăzi este în proprietatea, posessionea și depinde folosință numai a bisericiei evangeliice.

Acestă dară este căstigat orașului de la morale evangeliice zidită și susținute din avere comunei politice.

Franciscanul administrator al clăustralui rădică cu cuitanță 105 fl. v. a. provocându-se întrusa regulat și cu paracică incredere la un număr și an magistratului.

Ină, săd lucru, că în acel și sub numerul de încredere în archie se află numai una coale de hârtie de parădă din arsa fabrică della Strugari, în care medicul cercual face reportul seu evatral despre suferințele trupesci de ulele state românești.

Cine vrea să se convingă ceteasca atele, remase încă în archiv, ca și mine.

La începutul veacului, în care ne chinuim, procesele, ce Români care în imunității purtă de 200 ani cu tiranii ignoranți dintre ziduri, mai se seamă pentru loc de păzunt comunal, li s-a înfăltuit încă prin procesul pentru moară.

Români cereau loc de moară dela comună, pentru ca să fie făcu și să se susțină scoala cum se cunosc pentru 4000 de sufeți.

Procesul l-a căștagat de repetite ori, însă tot de atâtea ori ar trebuit să înceapă din nou.

E foarte interesant și instructiv a cel, a studia acel proces, care mai cu seamă sub episodicul Moga, curgus în toată puterea sa.

Români plugari singuri se luptau pentru căștagat a surorului învățătură și înșinător, vor, cu stăpâni și încrești, văzând și oportunitatea, în anul 1848, proces capăt și același proces în forma purătă până atunci. În anii 50 chiar pre aceste locuri nu era speranță a dobândi astfel de proces.

În anii 60 ar fi fost timpul, înse atunci, să nu voit să se văteneam, să ne conturbăm visurile comunității. Însă lipsă și certină înaintând cu pasii propedi și uriez, și violență ca porțuri cince, să înțeleagă, se desvoltă în toată puterea înțeleptă sole, scoala, învățătura, cultura era de supremă necesitate.

Poporul, svătuit de oamenii sei sinceri, s'apucă de lucru. A lucrat și, moarte făcă considerare la astupăt, și jertfă tot ce a putut și astfel în puteri unite. Însufleții și părțile de nobilul scop, în scurt timp a ridicat pe un loc minimă, lărgă biserică, pompoză minină, la scoli popolare centrale, prețută astăzi în banii cu 20,000 fl. v. a., care este menită a cuprinde în sinul și 700 de băieți și băieți, milădile ziditorilor ei.

Toate eran numai fondul pentru renunțarea ostenelelor învecinătorilor erau în locație ajuns.

Din acest motiv comitetul bisericiei gr. or. se reunișă fără întreprăt în 1848 și făcăd în anul 1872 o reprezentanță comunității orăgenăesci, cedând din nou pentru susținerea scoalei române gr. or. loc potrivit de moară sau un loc de moară corespunzător. Referințele causei la magistrat a fost reproșat senator A. S. totodată și episcopul casarilă bisericiei și scoalei săsesci; tot acela care în anii 60 pentru cuvinișoarea primăre a reuniunii „Gustav Adolf“ — reunirea confesională — a spesat fără nici un temeu 1300 fl. v. a. din cassa orăgenăescă, care reprezintă nici ună absolvia, nu există din care motiv acum avea rea masă de către date în judecată.

Acest referinte la momentul prim a abuzat, a comis un arbitru ascuns vehielor motocoșerii și a botezat reprezentanță la biserică gr. or. de pe reprezentanță pentru subvențione, care noncluatoră apoi incubată odată, nu să mai pută lăpăda nici până să stădi.

Din buna și nobila intenție a referinței cauza să rătăcă și trăgăt dinela Postiuj la Pilat mai multe săptămâni și luni, chiar și după unele urări.

Ină, în fine, convingendu-se, cu numai merge după caladul echiu, cu am mai deschis cursuri.

Dar, intrăcarea, eată vine biserică săsescă cu o „petiție“ numai pentru 2,400 fl. v. a. subvențione din cassa orăgenăescă pe seama scoalelor săsesci, care neavând absolut nici un temeu la o astfel de cerere.

Au făcut-o și astădată, facându-se într-o urcă, numai și numai, pentru ca și statădată sau să prezinte și ei, dar, se pricpe indoit ca Valachii, sau dacă se poste, să zădrinăceaște ostenele, lupă Românilor.

In fine reprezentanță, scarbită de astfel de maniere, și apucături abia cuaficabile, să invio și a hotără „propter bonus pacis“ a din ambelor scoale popolare anualitate 1,200 fl. v. a. din cassa stădișă.

In proces verbal al reprezentanței obișnuiescă din 7 Septembrie 1872 de către autoritatea la acest obiect cetin urmatorelor: „Noul obiect, 25. Nr. magist. 1573 1872. Magistratul remite documentul alor cu Nr. 69 ex 1872 de la subvențione scoalei gr. or. din Sebeș spre a o perrecta impreună cu bugetul cu acasă observare, cunosc dotajințe incuințată cu 1,200 fl. v. a. să se înceapă cu în lanuară 1873, și totodată să se incuințeze și

școalei săsesci interane asemenea dotajințe pentru scopuri scolare, începând cu 1 Septembrie 1872.

La seara făcă comunitatea următoare declarăciune: fiind că răgarea presbiterulară evang. lut. pentru incuințința ca dotajință de 2400 fl. v. a. de o parte să presentă mai târziu, de alta parte venitile acelei scoli încă să'n înfințat din mijloace publice, prin urmare subvenționare, cernă nu se poate incuința, de căt în sema de 1200 fl. v. a., însă sub următoarele condiții: 1. Se se grăbătă tacea pentru cercetarea scoalei, respective să ne se facă doborză între discipulii de deosebită confesiuni, ci se fie acela asemenea pentru toți discipulii fără respect la naționalitate și confesiune. 2. Se încrede separație naționalistică și părăscă acu banii, după care discipulii săraci de confesiunile evang. lut, sia' ierat taxa scolară, și a extinde beneficiul asupra tuturor discipulilor fără respect național și confesional. 3. În interesul public și al patrăsii să se introducă limba germană și cea română și cea maghiară ca studiu obligat, gr. or. ca subiect de învățat în sumă de 1200 fl. nici nu e pericită dreptul de prioritate al aceleiași cumea ambele, aceste subvenționiști nu au nici o asomnare la o altă. 6. Ișii susțin comunitatea dreptul pentru casă, când nu s'ar impună vînă din acese condiții, a sita de tot subvenționiștii incuințăță. Uveges m. p. Bojita m. p.

Acasă astăzi nici una din aceste condiții nu s'au împlinit. Ba cu prilejul la cota primă presbiterulară evang. în an. 1876 a declarat, că de căd s'osemează mai bine se mulțumește de subvențione.

Limba română este numai tolerată, nu obligată; cea maghiară este obligată, se scie de ce; apoi fără de acea o propună senatorul Albert Leonhard, ceea ce scie și puternic domn factorișt de piramidalitate ho norare, dar tace.

Reprezentanța a incercat la desbateră bugetul a celor 1200 fl. a. locul și numirea convenită și adverată în buget pentru scoala gr. or. Astfel și în est ană însă la o simplă scisorie contra- a, facuta ca vot separat de partea unui „functionarius“ communal, care astăzi se află în ceteate criminală; ceea ce trebuie se scie și dl. vicecomitet, comitetul administrativ a anulat concluzii reprezentanței.

Acesti 1200 fl. v. a. este singurul ceva, ce scoala română de aci după scrisul crede și îi capătă de la oras pentru partalia ascurcute a existenței ei; însă se acizea îi se pare multă la vătăvii culturii în orient, ba li se pare a fi criminalește dorința Românilor de a ascurta pentru viitorul acel modest venit.

Această porină a comitetului administrativ nu mă surprinde. Înct inexistența vor serii încă cu date pozitive și fapte concrete, multă și nădără.

Astadănică la aceast obiect nu am cinstin, precum să răsucă și cu cunosc dotajință incuințată cu 1,200 fl. v. a. să se înceapă cu în lanuară 1873, și totodată să se incuințeze și

școalei săsesci interane asemenea dotajințe pentru scopuri scolare, începând cu 1 Septembrie 1872.

La seara făcă comunitatea următoare declarăciune: fiind că răgarea presbiterulară evang. lut. pentru incuințința ca dotajință de 2400 fl. v. a. de o parte să presentă mai târziu, de alta parte venitile acelei scoli încă să'n înfințat din mijloace publice, prin urmare subvenționare, cernă nu se poate incuința, de căt în sema de 1200 fl. v. a., însă sub următoarele condiții: 1. Se se grăbătă tacea pentru cercetarea scoalei, respective să ne se facă doborză între discipulii de deosebită confesiuni, ci se fie acela asemenea pentru toți discipulii fără respect la naționalitate și confesiune. 2. Se încrede separație naționalistică și părăscă acu banii, după care discipulii săraci de confesiunile evang. lut, sia' ierat taxa scolară, și a extinde beneficiul asupra tuturor discipulilor fără respect național și confesional. 3. În interesul public și al patrăsii să se introducă limba germană și cea română și cea maghiară ca studiu obligat, gr. or. ca subiect de învățat în sumă de 1200 fl. nici nu e pericită dreptul de prioritate al aceleiași cumea ambele, aceste subvenționiști nu au nici o asomnare la o altă. 6. Ișii susțin comunitatea dreptul pentru casă, când nu s'ar impună vînă din acese condiții, a sita de tot subvenționiștii incuințăță. Uveges m. p. Bojita m. p.

Pană astăzi nici una din aceste condiții nu s'au împlinit. Ba cu prilejul la cota primă presbiterulară evang. în an. 1876 a declarat, că de căd s'osemează mai bine se mulțumește de subvențione.

Limba română este numai tolerată,

nu obligată; cea maghiară este obligată,

se scie de ce;

apoi fără de acea o propună senatorul Albert Leonhard, ceea ce scie și puternic domn factorișt de piramidalitate ho

norare, dar tace.

Reprezentanța a incercat la desbateră bugetul a celor 1200 fl. a.

În locul și numirea convenită și adverată în buget pentru scoala gr. or.

Astfel și în est ană însă la o simplă scisorie contra- a, facuta ca vot separat de partea unui „functionarius“

communal, care astăzi se află în ceteate criminală; ceea ce trebuie

se scie și dl. vicecomitet, comitetul administrativ a anulat concluzii reprezentanței.

Acestă porină a comitetului ad-

ministrativ nu mă surprinde. Înct inexistența vor serii încă cu date pozitive și fapte concrete, multă și nădără.

Astadănică la aceast obiect nu am cinstin, precum să răsucă și cu cunosc dotajință incuințată cu 1,200 fl. v. a. să se înceapă cu în lanuară 1873, și totodată să se incuințeze și

școalei săsesci interane asemenea dotajințe pentru scopuri scolare, începând cu 1 Septembrie 1872.

Am vrut pre scurt numai să informez lumea română, și mai cu sansă pre

istorică și apărătorie alevenării

de dreptății și pre amicii scoalei și ai

cultivării populației române din acest comitat.

Am vrut, la îndemnarea amicilor

de principiu și interesați de binele

năstură obștei, să rupă tace, și înd

